

SENTÈNCIA 98-38 DEL 21 DE SETEMBRE DE 1998

CASS. Invalidesa accident de treball.- Avaluació de la pèrdua d'emoluments.

Ponent: M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. M.C. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 30 de juny de 1997, confirmada previ recurs, per decisió de data 24 de juliol de 1997. La CASS li reconeix un grau d'invalidesa per accident de treball valorat en un 45% i el Sr. M.C. demana es dicti sentència declarant el seu dret a percebre una pensió per invalidesa del grau II.

2.- En la sentència del 24 de febrer de 1998, el Tribunal de Batlles ha estimat parcialment la demanda interposada pel Sr. M.C. i ha declarat que l'agent té dret a escollir entre la percepció d'un capital equivalent a quaranta vegades el salari mensual mitjà establert en 161.244 pessetes o una renda mensual equivalent al 60% d'aquest salari, a comptar de l'ú de juliol de 1997.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 17 d'abril de 1998, la CASS manifesta principalment:

-que l'element objectiu ha de fixar-se en un 45% i no en un 50%, segons diu la sentència apel·lada;

-que no es podia fixar un element professional ja que en aquest cas no ha existit encara la reincorporació al món laboral.

La CASS ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 25 de maig de 1998.

4.- En la seva contesta de data 28 d'abril de 1998, el Sr. M.C. manifesta principalment:

-que demana l'atribució d'una pensió d'invalidesa del Grup II, basant-se en l'informe dels dos perits mèdics nomenats pel Batlle;

-que l'interessat no pot incorporar-se a cap tipus de feina, per la qual cosa l'aplicació de la incidència professional en el seu grau més elevat és completament correcta i ajustada a dret.

El Sr. M.C. ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 15 de maig de 1998.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La invalidesa constatada resulta d'un accident de treball, ocorregut el 6 de juny de 1996. Convé per tant fer l'aplicació de les disposicions relatives a la invalidesa derivada d'accident de treball, en particular del Títol II del Reglament d'aplicació núm. 18.

Segons l'article 6 del Reglament d'aplicació núm. 18: "La pensió d'invalidesa atribuïble com a conseqüència d'un accident de treball en el sentit de l'article 30 del Reglament Tècnic es pagarà a l'assegurat que sofreixi unes lesions definitives que disminueixin la seva capacitat de guany". Aquest text precisa que aquesta disminució serà determinada, tenint en compte un element objectiu (el grau de minva de la integritat corporal) i un element professional ("la pèrdua d'emoluments que sofreix l'assalariat, comparant-se el sou percebut al reincorporar-se al treball amb el sou que percebia abans de produir-se l'accident"). Per resoldre aquest cas, convé doncs d'examinar successivament aquests dos elements.

Tercer.- En quant a l'element objectiu:

Els perits mèdics designats pel Batlle indiquen que el Sr. M.C. presenta "una lumbalgia postraumàtica amb rigidesa molt important i signes radiculars" i estimen que el grau de minva és del 50% (foli 24).

Com indica justament la sentència del Batlle, "es pot raonablement admetre que l'element objectiu, grau de minva de la integritat corporal, s'ha de valorar en un 50%.

Evidentment, segons l'article 13 del mateix Reglament d'aplicació, una revisió del grau d'incapacitat tindrà lloc obligatòriament almenys una vegada cada dos anys.

Quart.- En quant a l'element professional:

L'article 8 del Reglament d'aplicació, ja mencionat, disposa que "La Caixa reunirà tots els informes que li permetin determinar eventualment l'element professional; podrà aleshores, en cas necessari, augmentar la tarifa objectiva".

Aquest text suscita dos sèries de qüestions: l'atribució eventual de la càrrega de la prova i el problema de fons de l'avaluació de la pèrdua d'emoluments.

A propòsit de l'atribució de la càrrega de la prova, convé de referir-se als principis generals del contenciós administratiu.

L'article 8, ja mencionat, exigeix que la CASS ha de reunir les justificacions necessaris que li permetin apreciar l'element professional. El mot "informes" que figura en el text significa que no es tracta, parlant pròpiament, d'atribuir la càrrega de la prova a la CASS.

En quant a l'assegurat, que pren la iniciativa de contestar les justificacions reunides per la CASS, segons un principi clàssic de contenciós administratiu, ha d'aportar els elements precisos que li permetin justificar la seva pròpia avaluació en la pèrdua d'emoluments.

En cas de recurs contenciós, el jutge decideix a partir de la instrucció i dels elements recollits en el curs d'aquest procediment, en particular si s'escau dels peritatges.

En aquest cas, la CASS manifesta que el Sr. M. no ha reprès una activitat professional i que no pot per tant proporcionar un element comparatiu entre els antics emoluments i una remuneració actual, que no existeix.

Però en aquest cas, resulta de la instrucció que el Sr. M. no està en condicions d'exercir una activitat laboral. En efecte, els perits mèdics designats pel Batlle concloent: "Vistes les limitacions de la mobilitat de la columna vertebral i cames; i els dolors que presenta el reconegut, es pot concloure que el Sr. M. està incapacitat per a exercir qualsevol tipus d'activitat laboral" (foli 101).

En aquestes condicions, tenint en compte el seu estat físic actual, el Sr. M. ha sofert una pèrdua total d'emoluments. En aplicació de l'article 6 del Reglament

d'aplicació núm. 18, ja mencionat, té dret a un augment de la tarifa objectiva del 20%, o sigui un total del 60% (el 50% més el 20% d'aquest 50%).

Tenint en compte que l'assegurat té menys de 45 anys i que la minva apreciada és superior al 55%, en aplicació de l'article 8, apartat 3.a del Reglament d'aplicació núm. 18, l'assegurat "podrà escollir entre un capital equivalent a 40 vegades el salari mensual mitjà o una renda calculada aplicant al seu salari mensual mitjà el percentatge d'invalidesa definit anteriorment" amb efectes del primer de juliol de 1997 i un salari mensual mitjà establert per la CASS en 161.244 pessetes, que no contesta l'agent.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que l'agent té dret a escollir entre la percepció d'un capital equivalent a quaranta (40) vegades el salari mensual mitjà establert en cent seixanta-una mil dues-centes quaranta-quatre pessetes (161.244) o una renda mensual equivalent al 60% d'aquest salari, a comptar de l'ú de juliol de 1997.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.